

'In de knop gebroken'

Reformatorische vereniging voor ouders bij wie tijdens de zwangerschap of kort na de geboorte kind(eren) zijn overleden

Nieuwsbrief 30, september 2021

Telefoon: 06 – 49 49 94 99 KvK nummer: 24453176

Internet: www.indeknopgebroken.nl IBAN: NL09RABO01025.74.871

E-mail: info@indeknopgebroken.nl

Recensie boek "Hemelkinderen" door Marianne van der Zalm-Grisnich

De titel van het boek verwijst naar kinderen die niet voor de aarde zijn gemaakt, maar voor de hemel. Kinderen die niet op aarde geleefd hebben, maar vanuit de schoot van hun moeder naar hun eeuwig huis zijn gegaan. Het boek kregen wij toegestuurd van de auteur met het verzoek het onder de aandacht te brengen van andere ouders van 'afgebroken leventjes'. Daaraan voldoen wij graag.

Dit boek grijpt je gelijk vast, door een boeiende schrijfstijl en vooral het indrukwekkende verhaal. Het neemt je afwisselend mee naar heden en verleden. De auteur heeft 40 jaar na het verlies van haar kindje haar levensverhaal opgeschreven. Zij en haar man verloren hun zoontje na een voldragen zwangerschap door een 'zeer zeldzame ontsporing van twee verschillende bloedgroepen'. Ze was er nu aan toe om woorden te geven aan alles wat gebeurd is 'als gedenkteken voor onze zoon Johannes, maar tegelijk een gedenkteken voor Gods liefdevolle bemoeienissen met mij en met mijn gezin'. De auteur blikt steeds vanuit het heden terug op de gebeurtenissen van toen. Dat blijft nieuwsgierig maken: hoe heeft ze dat uiteindelijk een plek kunnen geven of hoe ging dat toen? De gedeeltes die vanuit het heden geschreven zijn worden gemengd met recentere ervaringen van andere moeders wiens blijde verwachting overging in diep verdriet. Ze heeft deze mensen ook zelf ontmoet en beschrijft hun verhaal als lotgenoot. Ze weeft hun ervaringen heel mooi in tussen haar eigen ervaringen. Duidelijk wordt ook welke grote verschillen er zijn tussen 40 jaar geleden en nu als het gaat over het afscheid nemen van je kindje. Het onderstreept hoe belangrijk bewust en tastbaar afscheid nemen is.

Het boek leest als een trein. Het is vlot geschreven, maar zeker niet oppervlakkig. De schrijfster verstaat de kunst om steeds inkijkjes te geven in haar diepste vragen en ervaringen. Waarbij ze niet schroomt om ook haar geestelijke worstelingen weer te geven. Voor veel echtparen die ook verdriet kennen om verlies van pril leven zullen herkenbare thema's langskomen. Het verschil in beleving tussen man en vrouw komt uitgebreid naar voren. Het leven tussen hoop en vrees, angst en ontkenning na de boodschap dat het niet goed lijkt te zijn met het kindje. De achtbaan van emoties en verschillende manieren waarop die tot uiting kunnen komen. De ingewikkelde gevoelens die kunnen spelen bij een nieuwe zwangerschap. De waarom-vragen. Maar ook de pijn om wat medisch personeel of juist familie of vrienden (niet) doen of (niet) zeggen. Tegelijk wordt ook gereflecteerd op eigen gedrag, waardoor wrok geen plaats krijgt. Bovendien wordt gezocht naar antwoorden vanuit de Bijbel. De auteur, die meeleeft met de vrije baptistengemeente in Drachten, citeert uit diverse Bijbelvertalingen. In alle verhalen in dit boek verwoorden de ouders dat hun jonggestorven kindje voor eeuwig bij de Heere is, hiernaar verwijst ook de titel van het boek. Niet alle lezers zullen dit kunnen of durven nazeggen en velen ervaren hier een worsteling. Maar haar geestelijke strijd en worsteling zijn heel herkenbaar. Ze wordt steeds teruggeworpen op God waar ze uiteindelijk ook rust en troost vindt. Steeds weer komt ze uit op Gods wijs beleid dat wij niet kunnen doorgronden, maar wat altijd Gods eer als bedoeling heeft. Aan het eind van het boek is beschreven dat het nu, door een wetswijziging, mogelijk is geworden om levenloos geboren kinderen ook op te laten nemen in de Basis Registratie Personen. Dat geeft erkenning dat ook het levenloos geboren kindje echt bij je gezin hoort. Voor het rouwproces kan dat heel belangrijk zijn. Het boek sluit heel mooi af met een

hoofdstuk 'Ons broertje', waarin de oudere zus en de jongere broer van Johannes hun gedachten en gevoelens delen over hun broertje dat ze nooit hebben gekend en hoe dit van invloed was en is in hun gezin en gezinsgeschiedenis. Er is een viertal gedichten opgenomen tussen de hoofdstukken, waarvan er 3 door de auteur zelf zijn gedicht. Ieder die dit boek zal lezen ontkomt niet aan het stilstaan bij eigen emoties. 'Emoties verjaren niet' zo verwoordt de auteur, ze mogen een plek hebben. Het samen lezen of laten lezen van dit boek kan mogelijk ook helpen om het gesprek over eigen gevoelens en gedachten (weer) ruimte te geven. De kracht en de boodschap van dit boek is dat er dwars door het verdriet heen hoop en verwachting is te vinden bij de Grote Trooster. Hemelkinderen, niet voor de aarde, maar voor de hemel gemaakt, niet van voorbij, maar voor eeuwig ben jij.